

[Ellen Strange Petersen.]

stemmelserne om faste priser og tidsfrister, og vi kan give tilslutning til forslaget om den ændrede lovparagraf, hvorefter undervisningsministeren kan fastsætte regler om regulering af folkeskolebyggeriet ud fra pædagogiske, planlægningsmæssige og økonomiske hensyn.

Vi ved alle, at der i de senere år har været en del fejlinvesteringer i skolebyggeri, at man har oplevet, at skoler har måttet nedlægges efter kun at have eksisteret en halv snes år. Jeg er ikke uenig med den foregående taler i, at det kunne have været ønskeligt, om det var nærmere præciseret i loven, hvilke beføjelser der tillægges ministeren, men jeg regner med, at vi under udvalgsdrøftelsen får en nærmere redegørelse.

Jeg føler mig overbevist om, at den uklarhed, som lovforslaget må siges at indeholde, absolut ikke skyldes, at ministeren ønsker flere beføjelser end nødvendigt, men at formuleringen simpelt hen står i forbindelse med de uløste opgaver, der endnu er med hensyn til den forestående kommunalreform. Målet må jo være, at skolebyggeriet i fremtiden planlægges og udføres på amtsplan, men også når det sker, vil det være ønskeligt, at staten har en vis indflydelse på udbygningen af skolevæsenet, først og fremmest for at sikre, at der ikke bliver alt for store uligheder mellem de forskellige landsdeles skolevæsen.

Det er et vigtigt mål for hele vor skolepolitik, at der sikres alle unge i landet lige muligheder for uddannelse. De geografiske forhold byder hindringer, som det er nødvendigt at bøde på, og ud fra den betragtning vil jeg gerne på min gruppes vegne tilsige støtte til udvalgsarbejdet. Jeg tror, det vil være meget nyttigt, om vi i udvalget også ser nærmere på de investeringer, der er foretaget i folkeskolebyggeriet i den senere tid, herunder også fejlinvesteringerne.

Holger Hansen: Vi kan fra mit parti anbefale det foreliggende lovforslag, som i sin udførelse er såre enkelt, men som naturligvis bag sig har en masse overvejelser, som vi også gerne i udvalget vil være med til at drøfte.

Byggerestriktionerne i den forstand, vi kender dem nu, falder væk, og fastpris-

systemet skal indføres også på dette område. Begge dele er vi tilhængere af, men også vi erkender det rimeligt, at man nu bemyndiger undervisningsministeren til at fastsætte de nye regler, der skal til om regulering ud fra de hensyn, der er påpeget i lovforslaget, såvel pædagogiske, planlægningsmæssige som økonomiske hensyn.

Jeg skal ikke gå ind på begrundelserne for dette — det har både ordføreren for socialdemokratiet, hr. K. B. Andersen, og fru Ellen Strange Petersen på det konservative folkepartis vegne været inde på, og vi er selvfølgelig enige i dette — men vil gerne, at vi i udvalget også forsøger at komme ned i problematikken om fremtiden i henseende til, hvilke beføjelser de nye amtskommuner vil få i planlægningen af skolebyggeriet, hvor vide disse vil være osv.

Vi vil også gerne i udvalget deltage i drøftelserne om detaljerne, som hr. K. B. Andersen var inde på: hvordan skal vi bygge fremtidens skoler? Er det muligt at lave et byggeri så fleksibelt, at vi kan flytte om på væggene, på lokalernes størrelse, ændre på bygningsudformningen i det hele taget? Mange af disse ting kan nok være en drøftelse værd, og den deltager vi i med glæde.

Venstre kan anbefale lovforslaget.

Meta Ditzel: Skolebyggeriet er jo et af de områder, der i høj grad er lagt ind under kommunerne. I forbindelse med kommunalreformen forventer man, at amterne bliver draget mere ind i skolebyggeriet både med hensyn til planlægning og med hensyn til kontrol inden for de enkelte kommuner, men der vil stadig blive tale om en vis statslig indflydelse, lige så vel som der er behov for en sådan indflydelse i overgangstiden, inden kommunalreformen bliver gennemført, da det har vist sig, at der kan opstå visse problemer, der må behandles. Derfor finder mit parti det rimeligt, at lovforslaget giver undervisningsministeriet mulighed for også efter ophør af byggerereguleringen at få indflydelse på en hensigtsmæssig planlægning inden for skolebyggeriet ud fra både undervisningsmæssige og økonomiske hensyn, en planlægning, som vil give de samme uddannelsesmuligheder for børn rundt omkring i landets forskellige egne.